EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 10.6.2011
KOM(2011) 342 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

om vurdering af de fremskridt, som Italien har meddelt Kommissionen og Rådet at have gjort med at inddrive den tillægsafgift, som mælkeproducenter skylder for perioderne fra 1995/96 til 2001/02

(forelagt i henhold til artikel 3 i Rådets beslutning 2003/530/EF)

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

om vurdering af de fremskridt, som Italien har meddelt Kommissionen og Rådet at have gjort med at inddrive den tillægsafgift, som mælkeproducenter skylder for perioderne fra 1995/96 til 2001/02

(forelagt i henhold til artikel 3 i Rådets beslutning 2003/530/EF)

Kommissionen forelægger denne vurderingsrapport i henhold til artikel 3 i Rådets beslutning 2003/530/EF af 16. juli 2003 om foreneligheden mellem en støtte, som Den Italienske Republik agter at yde sine mælkeproducenter, og fællesmarkedet.

I henhold til beslutningens artikel 1 betragtes den støtte, som Den Italienske Republik agter at yde mælkeproducenterne ved at træde ind og betale EU det beløb, som producenterne skylder EU som følge af tillægsafgiften på mælk og mejeriprodukter for perioden 1995/96 til 2001/02, og ved at tillade producenterne at tilbagebetale deres gæld ved hjælp af betalingshenstand uden renter over et antal år, undtagelsesvis som forenelig med fællesmarkedet på betingelse af:

– at producenterne tilbagebetaler gælden fuldt ud i lige store årlige rater, og

– at tilbagebetalingsperioden ikke overstiger 14 år fra 1. januar 2004.

I henhold til beslutningens artikel 2 er ydelsen af støtten betinget af, at Italien anmelder den samlede tillægsafgift for de pågældende perioder til EUGFL, og at Italien i tre lige store årlige rater trækker den udestående gæld fra de udgifter, som EUGFL har finansieret for henholdsvis november 2003, november 2004 og november 2005.

Italien anmeldte den samlede tillægsafgift for de pågældende perioder ved brev af 26. august 2003.

Den udestående gæld blev fratrukket de udgifter, som EUGFL finansierede for november 2003, 2004 og 2005.

Ifølge beslutningens artikel 3 skal de italienske myndigheder årligt aflægge rapport til Rådet og Kommissionen om de fremskridt, de har gjort med at inddrive de beløb, som producenterne skylder som følge af tillægsafgiften for perioden fra 1995/96 til 2001/02.

De italienske myndigheder har i henhold til denne bestemmelse forelagt Kommissionen deres sjette rapport ved brev af 15. november 2010 fra AGEA vedrørende betalingen af afdraget for 2009.

Betaling af afgiften efter afdragsordningen

Af de i alt ca. 23 200 producenter, der nu skylder afgift for de syv perioder, som rådsbeslutningen vedrører, men som af nationale domstole har opnået betalingshenstand, indtil de endelige kendelser foreligger, har 15 384 valgt at betale efter afdragsordningen. Ved at vælge afdragsordningen forpligtede de sig til at trække alle søgsmål tilbage. Manglende

betaling af et års afdrag indebærer endvidere udelukkelse fra ordningen, og producenterne risikerer, at hele det skyldige beløb inddrives med renters rente.

De 15 384 deltagende producenter skyldte i alt omkring 345 mio. EUR i 2004, inden første afdrag blev betalt, hvilket svarer til ca. 1/4 af den samlede udestående afgift på producentniveau. Det ser derfor ud til, at et flertal af de producenter, der var ansvarlige for de mindre, individuelle leveringsoverskridelser, valgte at tilslutte sig ordningen. Producenterne med de større, individuelle leveringsoverskridelser (ca. 8 000 producenter, som har fået opgjort en afgiftsgæld på omkring 1 mia. EUR for de syv perioder) har derimod foretrukket ikke at indgå i afdragsordningen. Det skal dog bemærkes, at de italienske myndigheder i 2009 modtog omkring 58 nye ansøgninger om afdragsbetalinger svarende til rundt regnet 1,7 mio. EUR.

Det sjette afdrag på i alt 24 501 645,02 EUR skulle betales af 11 502 producenter inden den 31. december 2009. Ifølge de italienske myndigheders undersøgelser har 11 354 producenter tilsammen betalt 23 580 227,82 EUR i 2009. Det vil sige, at 99 % af producenterne har indbetalt 96,2 % af afgifterne rettidigt i forbindelse med det sjette afdrag. I forbindelse med første, andet, tredje, fjerde og femte afdrag blev henholdsvis 99,6 %, 97,9 %, 99,5 %, 99,7 % og 96,4 % af de skyldige beløb betalt rettidigt. I forbindelse med de fem første afdrag blev der således indbetalt omkring 151 mio. EUR i alt (ca. 98 % af den samlede skyldige afgift).

Selv om disse procentsatser afgjort tyder på, at de deltagende producenter ønsker at opfylde deres forpligtelser, mener Kommissionen, at opfølgningen af de sager, hvor betalingerne ikke er indgået inden fristens udløb, er en vigtig indikator for, i hvilket omfang myndighederne bestræber sig på at sørge for, at ordningens betingelser overholdes, og at hele den skyldige afgift i sidste ende opkræves.

I forbindelse med det sjette afdrag er der ikke registreret betalinger på 921 417,20 EUR for de resterende 148 producenter.

For den femte afdragsperiode havde 166 producenter endnu ikke indbetalt afdrag svarende til 908 072,62 EUR ved udgangen af 2008. Ifølge oplysninger fra de italienske myndigheder underrettede de centrale myndigheder de relevante regionale myndigheder om alle disse sager, så de kan foretage opkrævning af hele det skyldige beløb (inkl. renter) uden om afdragsordningen.

Af de 166 producenter, der i første omgang antoges ikke at have betalt, viste det sig senere, at kun 54 af dem rent faktisk ikke havde betalt. Dette medførte, at disse producenter mistede muligheden for at være med i afdragsordningen, og at der blev iværksat tvangsinddrivelse.

Skyldige afgifter for perioderne 1995/96 til 2001/02, der ikke er omfattet af afdragsordningen

At afdragsordningen kun udnyttes i forholdsvis ringe omfang, når de omfattede afgifter tages i betragtning, er allerede blevet omtalt. Ca. ¾ af de samlede udestående afgifter for den pågældende periode er ikke omfattet af afdragsordningen. Den afgift, der ikke er omfattet af 2003-ordningen, beløber sig til 767 mio. EUR, og ca. 91 % af dette beløb, dvs. rundt regnet 701 mio. EUR, anfægtes i stedet ved de italienske domstole.

Kommissionen har i sine tidligere vurderingsrapporter til Rådet givet udtryk for, at Italiens årlige rapporter specifikt bør vedrøre retssager for de pågældende syv perioder og indeholde

oplysninger, som bekræfter modtagelsen af betalinger fra de producenter, der har tabt deres retssager. Uden sådanne oplysninger kan Kommissionen ikke korrekt overvåge, hvilke fremskridt der gøres med at opkræve den del af afgiften, der ikke er omfattet af afdragsordningen.

I modsætning til Italiens rapport om det fjerde afdrag indeholder rapporterne om det femte og nu sjette afdrag dog ingen oplysninger om disse retssager.

Af yderligere oplysninger, som de italienske myndigheder har fremsendt på Kommissionens begæring, fremgår det dog, at de italienske myndigheder har vundet sager svarende til rundt regnet 13 mio. EUR. Heraf er der reelt inddrevet 6,8 mio. EUR. Af de oplysninger, der blev modtaget i maj 2010, fremgår det også, at ca. 580 mio. EUR stadig anfægtes ved de italienske domstole. I april 2009 vedtog Italien en lov om indførelse af en ordning for tilbagebetaling af skyldige afgifter med en rente svarende til en referencerente for EU forhøjet med flere procentpoint. I juli 2010 blev det vedtaget at overføre betalinger, der skyldes i kraft af denne lov. Det blev fastsat, at denne overførsel skulle ske inden for rammerne af en de minimis-ordning.

Kommissionen beklager virkelig, at det kun går langsomt frem med at opkræve den del af afgiften, der ikke er omfattet af afdragsordningen, og at oplysningerne fra de italienske myndigheder ikke har været tilstrækkelige. De langsomme fremskridt skyldes både, at retssagerne er langvarige, og at det tager lang tid at inddrive beløbene, når tvisterne er afsluttet (den italienske rapport om det sjette afdrag indeholder ingen oplysninger om inddrivelse, men ifølge tidligere oplysninger, som er givet på Kommissionens begæring, var der frem til 2010 kun opkrævet ca. 6,8 mio. EUR efter vundne retssager). Desuden viser tallene, der repræsenterer opkrævningen af afgifter, der rent faktisk aldrig er blevet anfægtet, og som derfor umiddelbart kan inddrives, at den egentlige opkrævning er forbundet med mangler (der mangler stadig at blive opkrævet ca. 18 mio. EUR af 66 mio. EUR, som aldrig er blevet anfægtet).

Kommissionen har løbende holdt et vågent øje med inddrivelsesprocessen i Italien, især inddrivelsen af afgifter, som ikke er omfattet af afdragsordningen. Kommissionen har ved flere lejligheder fremsat bemærkninger (herunder negative bemærkninger) over for de italienske myndigheder og bedt om udførlige oplysninger om forskellige aspekter vedrørende inddrivelsen af mælkeafgiften.

Konklusion

Kommissionen finder, at de fremskridt, som de italienske myndigheder har gjort i forbindelse med inddrivelsen af de beløb, som de producenter, der har valgt at deltage i den afdragsordning, som Rådet i 2003 godkendte for perioderne fra 1995/96 til 2001/02, skylder, er udtryk for, at ordningen forvaltes hensigtsmæssigt. Kommissionen beklager dog, at den ikke er i stand til at bedømme, hvilken omhu der er udvist, og hvilke fremskridt der er gjort med hensyn til at opkræve afgiften, da den ikke har nogen oplysninger om de beløb, der rent faktisk er opkrævet fra de deltagende producenter, der har undladt at betale afdrag, og som derfor er blevet udelukket fra ordningen. Ifølge Kommissionen er det nødvendigt, at de italienske myndigheders fremtidige rapporter indeholder tilstrækkeligt udførlige oplysninger om opkrævningen.

Hvad angår de afgifter, der ikke er omfattet af afdragsordningen, og som der er anlagt søgsmål om ved de italienske domstole, har Kommissionen i sin vurderingsrapport til Rådet i

2010 allerede erklæret sig utilfreds med, at det går så ekstremt langsomt med at inddrive mælkeafgiften, og påpeget, at tempoet i processen må øges kraftigt. Tallene viser dog, at der ikke er sket nogen større fremskridt, og at EU-retten i dette tilfælde langt fra har vist sig effektiv, i betragtning af at så store afgiftsbeløb ikke er blevet betalt i så lang en periode.

Kommissionen forventer, at der i fremtidige årsrapporter redegøres for udviklingen i retssagerne i perioderne 1995/96 til 2001/02 og eksekveringen af de endelige domme, som bekræfter de skyldige afgifter.